

Arrest

nr. 208 972 van 6 september 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: 1. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2017 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 19 juli 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché T. VERSCHUEREN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 19 juli 2017 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing en deze is gemotiveerd als volgt:

*“De mevrouw Naam + voornaam: A(...), L(...) Geboortedatum: (...) Geboorteplaats: (...) Nationaliteit: Russische Federatie
+ minderjarige dochter: D(...), K(...) (...)”*

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen¹, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 0 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft zij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar [0] dagen verminderd omdat:

o 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing töt verwijdering gevolg heeft gegeven: Betrokkene heeft nagelaten gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, afgeleverd op 18/08/2015 en betekend op 04/09/2015.“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster werpt in een enig middel onder meer de schending op van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Het middel luidt als volgt:

“Op grond van artikel 74/14 §3 Vreemdelingenwet is de Belgische overheid niet verplicht om een bevel uit te vaardigen met een 0-termijn. Integendeel, op grond van artikel 74/13 Vreemdelingenwet, is de Belgische overheid bij het bepalen van de termijn om het grondgebied te verlaten verplicht om rekening te houden met de belangen van de minderjarige kind, dat deel uitmaakt van het gezin. Daarbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de duur van het verblijf, het feit dat het kind schoolgaand is en het bestaan van sociale banden. In casu heeft de Belgische overheid geen enkele afweging gemaakt van de belangen van het kind bij het uitvoeren van de bestreden beslissing, hoewel deze uitdrukkelijk melding maakt van de aanwezigheid van het minderjarige kindje D(...) K(...), °2005. Aldus is de bestreden beslissing strijdig met artikel 74/14 §3 juncto 74/13 Vreemdelingenrecht. Zij is eveneens strijdig met art. 2-3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht, en het zorgvuldigheidsbeginsel op grond waarvan de bestreden beslissing afdoende gemotiveerd had moeten zijn in rechte en in feite, en de overheid rekening had moeten houden met alle elementen van het dossier, quod non. Aldus is de bestreden beslissing nietig.“

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens).

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.“

2.3. Uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoeksters echtgenoot op 19 juli 2017 een bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven.

Zoals de verwerende partij terecht aanstipt in haar nota met opmerkingen, blijkt uit een synthesesnota van 6 april 2017, die in het administratief dossier is opgenomen, dat een afweging werd gemaakt waarbij met betrekking tot het hoger belang van het kind werd vastgesteld dat de dochter bij haar ouders blijft en dat de ouders niet hebben aangetoond dat er geen scholing mogelijk is in het land van herkomst, in het kader van een eerdere aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Het dossier bevat dus een synthesesnota waarin de elementen in toepassing van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet voorafgaandelijk aan de afgifte van het bevel zijn onderzocht (hoger belang van het kind, gezinsleven en gezondheidssituatie). Er werd dus wel degelijk rekening gehouden met de specifieke omstandigheden van het geval.

De bestreden beslissing steunt op deugdelijke feitelijke en juridische overwegingen en de motieven staan niet in kennelijke wanverhouding tot het besluit. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de gemachtigde bepaalde elementen niet of niet voldoende zou hebben onderzocht of dat bepaalde rechtmatige verwachtingen niet werden gehonoreerd. Er is geen sprake van een schending van de motiveringsplicht, noch van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend achttien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC